

openbaring, omdat ze tot stand kwam door de onfeilbare ingeving van den Heiligen Geest, die moet haar anders behandelen, dan een die wel gelooft, dat God zich aan mannen door Hem toegerust heeft bekend gemaakt, maar dat die mannen verder vrij waren bij de opteekening, van hetgeen door hen werd aanschouwd of opgevangen. Het gaat hier om een fundamenteel stuk der Gereformeerde theologie, die juist omdat ze aldus tegenover de Schrift staat, niet slechts de Bijbelsche theologie, maar ook een religie-teekening der Bijbelschrijvers verwerpen moet.

Anders gezegd: het aannemen van een openbaring Gods is nog niet voldoende. Ook de voorstanders van de ervaringstheologie handhaven tegenover de godsdiensthistorische school, dat God zich aan menschen heeft bekend gemaakt ¹⁾. Er moet nog een vraag worden beantwoord en die is: hebben we van de Goddelijke openbaring slechts menschelijke opteekening, oorkonden, om het geliefkoosde woord te gebruiken, of is de opteekening zelf ook openbaring Gods, is ze tot stand gekomen door inspiratie van den Heiligen Geest.

Slechts twee dingen moeten in dit verband nog worden ontwikkeld. Vooreerst kan de vraag worden gesteld, is de Goddelijke openbaring niet één, gaat het aan een Oudtestamentische en een Nieuwtestamentische zóózeer te onderscheiden, dat elk van die twee op zichzelf, los van de andere, onderwerp mag worden van behandeling.

Deze bedenking heeft recht van bestaan. Gods openbaring is één en Zijn Raad tot verlossing van zondaren is één, Hij doet één groot werk om de wereld te bevrijden van de dienstbaarheid der zonde en haar in heerlijkheid voor zich te stellen ²⁾. Het is God, die tot de vaders spreekt door de profeten, tot ons door den Zoon. Dat neemt niet weg, dat de Schrift zelf in dat eene werk Gods duidelijk twee perioden onderscheidt. Klassiek is hier het begin van den brief aan de Hebreëen. God spreekt, en het is altijd weer God, Die spreekt. Maar Hij spreekt tot de vaders anders dan tot ons, tot hen door de profeten, tot ons door den

¹⁾ Zie b.v. P. FEINE, *Theol. des N. T.*, 3-4, 1912, bl. 18, tegen TRÖLTSCH. —

²⁾ KUYPER, a.w., III, bl. 177; BAVINCK. a.w. I, bl. 354.